

Bolyok, 1899. április 14. – Budapest, 1963. november 4.

Munkáscsaládban született. Az elemi iskola elvégzése után nyomdászinas volt fél évig, majd kitanulta a kőművesszakmát. 1917-ben kezdett dolgozni az ózdi vasgyárban. Belépett a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Központi Szövetségébe és a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. A Tanácsköztársaság idején a Magyarországi Szocialista Párt tagja volt, és az ifjúság képviselőjeként bekerült a községi direktóriumba. A kommün bukása után külföldre menekült. Hazatérésekor letartóztatták, de a vizsgálati fogságból szabadon engedték. Ezután alkalmi munkásként dolgozott; volt kőfaragó, kereskedő és kőműves is. 1925-ben újra belépett az MSZDP-be, ahonnan baloldali tevékenysége miatt hamarosan kizárták. Az 1930-as években kőművesmesterként munkavezető volt a Salgótarjáni Kőszénbánya Rt.-nél. 1945. január 1-től a salgótarjáni rendőrkapitányság vezetője. Rövidesen áthelyezték Miskolcra, ahol február 17-étől az MKP Észak-magyarországi Területi Titkársága munkatársa lett. Az önálló megyei pártbizottságok megszervezése idején 1946. január 17-étől Borsod megyei titkár. 1946. október 1. és 1948. június 14. között az MKP Központi Vezetőségének a tagja. Emellett szerkesztette a párt Borsod megyei lapját, a Szabad Magyarországot. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon pártja borsodi listáján pótképviselő lett, behívására nem került sor. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon ugyanott sikerült mandátumot szereznie, a törvényhozásban a kérvényi bizottság helyettes elnöke lett. 1948. május 5-én kinevezték Nógrád-Hont megye főispánjává, összeférhetetlenség miatt június 15-én lemondott képviselői megbízatásáról. 1949. május 15-én a Heves és Nógrád-Hont megyei listáról bejutott a törvényhozásba, külügyi megbízatása miatt erről a mandátumáról is le kellett mondania. 1949. júliusban Nógrád megye éléről áthelyezték diplomáciai szolgálatra a Külügyminisztériumba. 1949. szeptember 10-től a Magyar Népköztársaság prágai követe, majd 1950. júliustól moszkvai nagykövete volt. 1952. decemberben a mongóliai követség, végül a pekingi nagykövetség vezetője lett. 1957 januárjában felmentették tisztsége alól és nyugdíjazták. 1957-ben belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba.